

o procesuálně výhodě, které si nadobudnul zo zameškania lehoty k podaniu dovolacej žiadosti druhou stranou, pripravený. Ostatne má strana pre opozdenie lehoty k podaniu dovolacej žiadosti opravný prostriedok a síce ospravedlňovaciu žiadosť.

Ponevác žalovaný M. H. podal už samostatnou dovolaciu žiadosť, nie je procesuálne prípustné, aby z tých istých dôvodov podal pripojovaciu žiadosť, preto bola táto, ako neprípustná, odmietnutá.

Ponevác dovolacia žiadosť žalujúcej firmy bola bezúspešná a pripojovacia žiadosť bola odmietnutá, Najvyšší súd dovolacie útraty medzi týmito stránkami v smysle §-ov 543., 508. a 426. O. p. p. vzájomne zrušil.

Rozhodnutí nejvyššieho soudu z 19. října 1921 Rv. III. 242-20.

Dr. J. Kotyza.

Proti rozsudku osvobozujícimu z důvodů abolicenelze dle § 359. odst. 2. v. tr. ř. podati zmateční stížnosti ve prospěch obžalovaného pro zmatek dle bodu 9:b §-u 358. v. tr. ř.

Nejvyšší vojenský soud usnesl se v neveřejném sedění dne 9. prosince 1921 o zmatečné stížnosti A. V. proti rozsudku divisního soudu v B. ze dne 8. února 1921, jímž obžalovaný jedn. dobrov. ná. předník V. V. po obnovení trestního řízení byl zproštěn obžaloby pro zločin zběhnutí podle §. 183 a 198 v. tr. z., pro který byl rozsudkem polního soudu jako soudu náhlého ze dne 7. ledna 1916 čj. K. 2-16 podle §. 444, odst. 2. v. tr. ř., § 35 v. tr. z. a § 21 branného zákona vedle degradace na delostřelce s nezpůsobilostí postoupiti opět do vyššího platu nebo vyšší hodnosti a ztráty práva jednoroční služby k trestu smrti zastřelením odsouzen, kterýž trest vykonán, vyslechnuv nám. gen. voj. prokurátora, za právo: Zmatečná stížnosť se jako neprípustná zamítá:

Důvody:

Usnesením nejvyššieho vojenského soudu ze dne 4.-VI. 1920, čj. P. 293-19 byla ve prospěch odsouzeného nařízena obnova trestního řízení, ukončeného proti jednor. dobrov. V. V. rozsudkem polního soudu jako soudu náhlého ze dne 7.-I. 1916, jímž byl obžalovaný pro zločin deserce podle §. 183 a 198 v. tr. z. po rozumu §. 444 : 2. v. ř. k trestu smrti zastřelením odsouzen, kterýž trest 8.-I. 1916 byl vykonán.

Po provedené obnově setrval vojenský prokurátor při obžalobě pro zmíněný zločin, a po hlavním líčení vynesl válečný soud v B. dne 8.-II. 1921 rozsudek, kterým vzhledem k tomu, že rozhodnutím presidenta republiky ze dne 24. října 1919 byla pro zločin deserce udělena amnestie a abolicen, odsouzený podle §. 306 : 4 v. tr. ř. od obžaloby osvobozen.

Při tom arciv. válečný soud pochybil formálně potud, že, osvobodiv obžalovaného od obžaloby naň vznesené, nezrušil výslovně rozsudek náhlého soudu ve výroku o trestu. Tato formelní vada nemění však ničeho na skutečnosti, že v podstatě jest zde co činiti s rozsudkem osvobozujícím.

Proti tomuto osvobozujícimu rozsudku podala matka obžalovaného zmateční stížnosť, ve které se mimo jiné staví na stanovisko že obžalovaný byl nepřičetným. I když soud zjistil, že zde běží o zločin deserce po stránce objektivní, jest zde prvý okolnost — nepřičet-

nost —, která vylučuje trestnost, a jest prý proto rozsudek zmatečným také podle §. 358 : 9 : b. v. tr. ř.

Poněvadž se zmatečná stížnost obrací proti rozsudku osvobozujícímu, dlužno nejprve zkoumatí, jak dalece se tento opravný prostředek vzhledem k ustanovení §. 359, odst. 2. v. tr. ř. jeví vůbec přípustným. Podle citovaného zákonného ustanovení může se proti osvobozujícímu rozsudku ve prospěch obžalovaného zmatečná stížnost podati toliko z důvodů zmatečnosti v §. 358 číslo 9: a a 10 uvedených a i z těchto důvodů toliko tenkrát, nastalo-li zproštění z obžaloby, protože tu byly okolnosti, které trestnost skutku vylučují nebo zrušují.

Základním předpokladem pro možnost potírání osvobozujícího rozsudku zmatečnou stížností ve prospěch obžalovaného jest tudíž, že důvodem osvobozujícího výroku byla některá z okolností, trestnost skutku vylučující nebo zrušující.

V přítomném případě zprostil soud válečný obžalovaného obžaloby z důvodů amnestie, která byla nařízena rozhodnutím presidenta republiky ze dne 24.-X. 1919. (Věstník, výnosy věcné, číslo 59-1119.)

Táto amnestie v širším smyslu přicházela pro obžalovaného V. V., jehož trestní věc se nařízenou obnou podle §. 397. v. tr. ř. vrátila do stavu vyhledávacího řízení, v úvahu jako abolicie po rozumu §. 3., odst. 2. v. tr. ř. a §. 103. zákona z 29.-II. 1920 sb. zák. a nař. číslo 121, která pak podmiňovala osvobozující rozsudek podle §. 306:4, posl. věta v. tr. ř.

Otázka, jak dalece bylo užití uvedené abolicie na tento trestný případ vůbec odůvodněno, nemůže při rozhodování o předmětné stížnosti býti předmětem dalších úvah, poněvadž proti osvobozujícímu rozsudku nebyl v tomto směru v neprospěch obžalovaného podán opravný prostředek, takže se rozsudek přezkoumání v tomto vztahu vymyká.

Za podklad rozhodnutí o přípustnosti provedení zmatečné stížnosti po rozumu §. 359, odst. 2. v. tr. ř. sluší tudíž vzíti tu skutečnost, že důvodem osvobozujícího rozsudku jest abolicie.

Nařízení abolicie nepatří však ani k okolnostem, které trestnost skutku vylučují ani k okolnostem, které trestnost skutku zrušují, nýbrž k okolnostem, pro které jinak o sobě trestný skutek nemůže býti stíhán.

V §. 359, odst. 2. v. tr. ř. uvádí se ale jako předpoklad pro přípustnost potírání osvobozujícího rozsudku zmatečnou stížností ve prospěch obžalovaného jen, nastalo-li zproštění z obžaloby pro pěkterou z okolností, které trestnost skutku vylučují nebo zrušují, neuvádí se ale okolnost pro kterou skutek nemůže býti stíhán, ačkoliv zákon na jiných místech (§§. 306, odst. 1, bod 4, §. 358 : 9 : b) mezi těmito třemi skupinami okolností přesně rozlišuje.

Toto rozlišování jest zejména zcela jasné v původním německém textu v. tr. ř., kde se pro uvedené skupiny okolností na všech místech zákona, kde je o nich řeč (§ 306, odst. 1, bod 4, § 358 : 9 : b a 359, odst. 2. (užívá vždy téhož názvosloví: »Umstände, die die Strafbarkeit ausschliessen oder aufheben, oder dass die Verfolgung ausgeschlossen ist».

Poněvadž pak ustanovení § 359, odst. 2. v. tr. ř. jest předpis přísně výnimečný, jen vojenkémsu tr. řádu odchylkou od civ. tr. ř. vlastní, nelze ustanovení to nějak extensivně vykládati a přípustnost potírání osvobozujícího rozsudku zmatečnou stížností ve prospěch obžalovaného také snad na ten případ rozšířiti, nastalo-li zproštění z obžaloby, protože tu nebyla sice některá z okolností, které trestnost skutku vylučují nebo zrušují, ale nějaká jiná okolnost, pro kterou jinak trestný skutek nemůže býti stíhán.

Poněvadž ale v přítomném případě jest důvodem zprošťujícího rozsudku okolnost posléz zmíněného druhu, totiž abolicie, nemůže

podle §. 359, odst. 2. v. tr. ř. býti proti rozsudku podána ve prospěch obžalovaného zmatečná stížnost a slušelo ji tudíž po rozumu §. 364:1. v. tr. ř. jako nepřipustnou zamítnouti.

(Rozhodnutí nejvyššího vojenského soudu ze dne 9. prosince 1921 čj. P. 112-21).

Sbierka rozhodnutí vo veciach trestných.

(Büntetőjogi határozatok tára.)

(Pokračovanie).

- Číslo 10. V prípade, keď ublíži páchatel inému, než § 82.
komu ublížiť zamýšľal, nepoužíva sa predpiso-
v o súbehu trestných činov, ale zodpovednosť
páchatela bude uznaná tak, jako keby bol
trestný čin spáchal proti tej osobe, ktorú za-
bil alebo ktorej na tele ublížiť zamýšľal. U-
stanovenie §. 82. tr. z., dľa ktorého nemôžu
byť páchatelovi pričítané kvalifikujúce alebo
prifažujúce skutkové okolnosti, o ktorých pri
spáchaní činu nevedel, používa sa zplna i v
prípade zchybenia úderu (aberratio ictus), po-
neváč ono jalko ustanovenie všeobecné, vzta-
huje sa bez výnimky na všetky prípady trest-
ných činov. (P. U. zo dňa 8. júna 1886, čís.
60).
- Číslo 266. Oslobodenie páchatela na základe §. 82. tr. § 182.
z. neprekáža tomu, aby pomáhač, ktorému bo-
ly známe okolnosti, patriace k skutkovej
podstate zločinu alebo prečinu, bol uznaný za
vinného. (Z. R. zo dňa 11. februára 1909, čís.
971).
- Číslo 11. Sudcovský rozsudok, uznávajúci za vinní- § 83.
ka obžalovaného, ktorý v dobe spáchania činu
nesplnil ešte dvanásť rok svojho veku, — od-
poruje zákonu, ačkoľvek bol súd ohľadne veku
na omyle. (R. P. J. zo dňa 17. decembra 1901,
čís. 7707-1901).
- Číslo 12. Súd môže obžalového na základe druhého § 84.
odstavca §. 84. tr. z. len vo všeobecnosti odsú-
diť k umiesteniu v polepšovacom ústave, a-
však dobu pobytu v polepšovacom ústave sta-
noviť nemôže. (Z. R. zo dňa 14. februára 1903,
čís. 1535-1906).
- Číslo 13. V prípade potrestania maloletých väzením § 85.
do 2 rokov pre trestný čin, podliehajúcí bodu číslo 3.
3. §. 85. tr. z., kvalifikovať sa má spáchaný
čin za prečin. (P. U. zo dňa 30. januára 1884,
čís. 30).
- Číslo 195. V prípade §. 87. tr. z. nemôže byť uložený § 87.
nižší nežli 15. a či 10-ročný trest v trestnici,
uvedený v §. 92. tr. z. (P. U. zo dňa 6. decem-
bra 1907, čís. 87).
- Číslo 14. Pre činy, ktoré sa majú trestať trestnicou, § 89.
alebo väzením, — keď niet ani prifažujúcich
ani poľahčujúcich okolností, alebo keď sa pri-
tažujúce a poľahčujúce okolnosti vzájomne